

Toegankelijkheid

Bijdrage van (naam van de vereniging of adviesraad):

Fevlado

1. Situatie op het terrein en behoeften

1. "De implementatie van minimumnormen en richtlijnen voor de toegankelijkheid van faciliteiten en diensten die openstaan voor, of verleend worden aan het publiek, te ontwikkelen, af te kondigen en te monitoren"

Vanaf 1 maart 2010 is de nieuwe gewestelijke stedenbouwkundige verordening betreffende toegankelijkheid van kracht in het Vlaams Gewest. Hierin staat echter de doelgroep 'dove personen' niet vermeld.

Ook openbare gebouwen zoals stations en luchthavens zijn niet toegankelijk voor dove personen omdat ze werken met gesproken omroepsystemen.

2. "Te voorzien in vormen van hulp en bemiddeling door ... professionele doventolken om de toegang tot gebouwen en andere faciliteiten, die openstaan voor het publiek te faciliteren."

In de meeste gevallen wordt geen tolk Vlaamse Gebarentaal voorzien door een openbare dienst. De dove persoon kan wel zelf een tolk Vlaamse Gebarentaal inschakelen maar het aantal uren dat hij hiervoor beschikbaar heeft is heel beperkt. Bovendien moet de dove persoon zelf de reiskosten van de tolk hiervoor betalen. De dove persoon zal dus vaker niet dan wel zelf een tolk inschakelen voor een bezoek aan openbare gebouwen en faciliteiten. Dit heeft als gevolg dat deze niet toegankelijk zijn voor dove personen.

Slechts enkele steden en gemeenten voorzien gratis tolken Vlaamse Gebarentaal voor hun dove inwoners, mits aanvraag op voorhand, als die een afspraak met een stedelijke of gemeentelijke dienst willen.

Ook voor medische voorzieningen geldt hetzelfde. Dove personen moeten zelf voor een tolk Vlaamse Gebarentaal zorgen, wat in noodgevallen niet mogelijk is. Dit heeft als gevolg dat veel medische voorzieningen niet toegankelijk zijn voor dove personen. Dit geldt ook voor wachtdiensten van dokters, apothekers en tandartsen die enkel telefonisch te bereiken zijn.

Sommige ziekenhuizen zorgen zelf voor een tolk Vlaamse Gebarentaal en nemen de kosten op zich, maar deze zijn eerder uitzonderingen. In de meeste ziekenhuizen moet de dove persoon zelf voor een tolk VGT zorgen.

Artikel 9

Er is ook nog steeds een schaarste aan tolken Vlaamse Gebarentaal. De Staat heeft geen inspanning gedaan om het statuut van tolken Vlaamse Gebarentaal te opwaarderen.

3. "... Deze maatregelen, die mede de identificatie en bestrijding van obstakels en barrières voor de toegankelijkheid omvatten, zijn onder andere van toepassing op: ... informatie, communicatie en andere diensten, met inbegrip van elektronische diensten en nooddiensten."

Op 5 juli 2011 werd een wetsvoorstel goedgekeurd dat het mogelijk moet maken noodoproepen per sms te versturen. De tekst vraagt de gsm-operatoren binnen de vier maanden een technische oplossing uit te werken. De operatoren moeten dan de nodige aanpassingen doorvoeren binnen de twaalf maanden. Dit is een stap in de goede richting maar is nog steeds geen toegang "op voet van gelijkheid met anderen" zoals het artikel voorschrijft. Daarvoor zou de dove persoon in zijn eerste taal, de Vlaamse Gebarentaal, de nooddiensten moeten kunnen contacteren.

2. Eventuele illustraties